

Toto je prvá časť príbehu.
 Prečítajte si ho a potom... Vytvorte ho!

CESTA NÁDEJE

Yana sa prebudila na hlasný, hromový zvuk. Posadila sa na posteli a snažila sa pochopiť, čo sa deje. Vonku bola desivá tma, akoby nastala noc; oblohu zakrývala obrovská čierna oblak. V tom momente počula výkrik zo susednej budovy a v diaľke zbadala bombardér. Srdce jej začalo búšiť.

Vyskočila z postele a bežala zobudiť rodičov. Matka jej držala trasúce sa ruky a povedala: „Neboj sa, miláčik. Spoločne to prekonáme.“ Ale Yana sa nedokázala zbaviť strachu, ktorý v nej rástol. Otec im povedal o lodi, ktorá čakala v prístave a mohla ich zachrániť. Rozhodol sa však zostať, pretože nechcel opustiť svoju vlasť.

Yanina matka ju pevne chytila za ruku a ponáhľali sa smerom k prístavu. V uliciach vládol chaos, ľudia utekali na všetky strany, niektorí niesli to málo, čo mohli. Začali padat kvapky dažďa, ktoré dopadali na Yanine vlasy. Natiahla si kapucňu na hlavu, aby skryla slzy. Matka sa k nej obrátila a povedala: „Musíme byť statočné, Yana. V Turecku nás čaká lepší život.“

Keď dorazili do prístavu, nastúpili na loď a vyplávali na Čierne more. Yana sa naposledy obzrela na breh a pocítila bolesť z toho, že opúšťa svojho otca. Matka ju objímala a zašepkala: „Všetko bude v poriadku, uvidíš.“ Tieto slová priniesli malú útechu Yaninom znepokojenému srdcu.

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Vaše poznámky môžu byť
 Myšlienková mapa
 Tabuľka
 kresba atď.*

